

Jézus Urunk tanítása

2018. június 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik meghallottátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve ismét egygé váltatok a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

S köszöntöm mindazokat, akik a mai napon lélekben kísérték el benneteket imával, hogy ők is egygé válhassanak veletek e helyen.

A mai hónap tanítása felétek az, hogy a nép sokaságát és tanítványaimat megkérdeztem, hogy:

– Mit gondoltok, mire hasonlítsam az Isten Országát?

A tanítványaim is meglepődve figyeltek, és példabeszédet adtam számukra. Hisz, ha figyeltétek tanításaimat, nagyon-nagyon sokszor példabeszédben szólottam feléjük, különösképpen akkor, amikor még a nép sokasága is jelen van, hogy jobban megérthessék, hogy hogyan és miképpen kell értelmezni.

Hisz a mai tanítás az Isten Országáról szól felétek és hozzátok, hogy jelen van Isten Országá szívetekben, a lelketekben, a mindennapjaitokban. De Isten Országáról többen többféleképpen vélekednek, ezért hát megkérdeztem, hogy mihez is lehetne hasonlítani, vagy hogyan szemléljük?

De ekkor ezt a példabeszédet adtam elsőként, hogy van az ember, aki magot vet: kimegy a földjére, és elveti. Azután, ha ébren van, ha alszik, ha kimegy, ha nincs ott, a mag kicsírázik, és szárba szökken.¹

Hogy is történhet ez?

A föld megtermi saját gyümölcsét, saját termését?

Igen, mert ha ott ülsz mellette, éberem figyeled, akkor is megtörténik; és ha nem vagy ott, és későbbi időben mész ki, akkor már láttad, hogy megtörtént. Tehát a mag, amely a földbe hullott, már nem maradt teljesen egyedül, mert először, ugye, el kellett halnia annyira, hogy ki tudjon csírázni, azután szárba szökkenni.

De még ez sem annyira nagy szemlélet, mint az, mikor azt mondjuk, hogy megjelent a kalász, és a kalászban egészséges, telt búzaszemek.

Az Isten Országá, ahogy azt mondtam, jelen van bennetek is, és a jelenben. De nem mindegy, hogyan vagytok jelen Isten Országában: tudtok-e ti is úgy élni a mindennapjaitokban, ahogy a kalászban az egészséges, telt búzaszemek, akik megférnek egymás mellett, ugye? Nem lökdösődnek, nem

¹ Ezen a napon a Golgota előtti első ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a vetés növekedéséről* (Mk 4,26–29).

néznek csúnyán egymásra, nem tesznek megjegyzéseket, és azt mondja: „Hát én nem tartok vele együtt, ezért inkább eltávolodom.”

Milyen jó a búzaszemeknek ebben a kalászban, ők sehova nem mehetnek belőle! Ők megmaradnak ott nektek példának. Amíg ki nem verik őket a kalászból, addig ott vannak együtt.

Nektek is kellene figyelni így egymásra, hogy a szeretet a kegyelmében hogy’ van jelen, és hogy’ működhet rajtatok és bennetek, és ez a szeretet hogy’ köt össze benneteket a mindennapi életben.

De nemcsak ezt a példabeszédet adtam ma számotokra, hanem folytattam egy másik példabeszéddel is, mert végignéztem a nép sokaságán, és láttam rajtuk, hogy nem mindenki érti a tanítás lényegét, ezért még egy példabeszédet adtam nekik, de ott is először megkérdeztem tőlük:

– Szerintetek mihez lehet hasonlítani az Isten Országát? Hogyan szemléltitek?²

Ekkor ezt a példabeszédet adtam, de ez is a magról szól: ugye, van a mustármag, amely legkisebb a veteményes magok között, ami a konyhai veteményt nyújtja számotokra. Ahogy a kezedbe veszed, és nézed, szinte úgy érzed, mintha eltűnne benne, de mégis, ha mozgatom, érzem, hogy valami van benne. És ebből a kicsi szemből, amely szintén csak annyira hal el, hogy kifakadjon, kisarjadjon, és szárba szökkenjen, és elkezdjen növekedni, és nagy ágakat növeszt magának, oly akkorákat, hogy az ég madarai szinte ott lakhatnak, és megpihenhetnek, és minden konyhai vetemény fölé megy.

Ugye, ki hinné, ahogy a kezedbe veszed, és nézed azt a picike mustármagot, és elgondolkodol, hogy ebből valójában mi lehet, és mikor megtapasztalod, hogy mivé válik.

Az Isten Országá is ilyen: lehet, hogy először úgy érzitek, kevesen vagytok, de amikor tudtok már megférni egymás mellett, mint a búzaszemek a kalászban, akkor tudtok növekedni, és a növekvésben akkor a mustármag adja meg számotokra a tanítás mondanivalóját.

Így már a nép sokasága is e tanítást a példabeszédből megértette, felismerte, elfogadta. És akkor ezért mondtam nekik, hogy Én, Jézus Krisztus uratok szeretek példabeszédben szólni felétek és hozzátok, mert ha nem példabeszédben szólok, akkor sokszor úgy érzitek, hogy talán nem is nektek szólt a tanítás, mert egy kicsit nehéz megérteni, felismerni, elfogadni. Ezért szoktam azt mondani, hogy Én szeretek tanítványaimnak és a nép sokaságának a példabeszédekben szólni a felismeréshez és az elfogadáshoz.³

De amikor tanítványaimmal félre vonulunk, és csak ők vannak jelen, akkor számukra, ha fontos, akkor még jobban kifejtem, és megmagyarázom, hogy még jobban érthetővé válhasson.

² Ezen a napon a Golgota előtti második ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a mustármagról* (Mk 4,30–32).

³ Mt 13,13

Fontos, hogy ezt ti is meg tudjátok érteni a mindennapokban, hisz a mai tanítás is így szólt felétek ezen a csodálatos Golgota ünnepén, hisz öröm a Golgota az ünnepben. Mert néha úgy próbáljátok kifejezni, hogy: „Egy fájdalom, szenvedés átélésében mi lehet az öröm?”

Hát nem öröm, mikor együtt vagytok?

Hát nem öröm, mikor átölelhetitek egymást?

Nem öröm, mikor egymásra tekinthettek, és örültök egymásnak, hogy: „Igen, itt vagyunk, testvérek vagyunk! Örülünk, hogy itt lehetünk! Örülünk, hogy egyek lehetünk!”

És külön öröm még az, amikor valakinek különleges kérése van a felajánlásában. És ha benne él az a tanításom a hitben és a hitről, amit például a bűnbánat-időben adtam számotokra, hogy a hit, ha benned él, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, és bármilyen problémád van, és ezzel a hittel a Szentséges Szívhez fordulsz a felajánló kegyelemben, önmagad részében. De hogy biztos legyél, „az önmagam részem felajánlásában, még kérem kiválasztott Mária testvéremet, hogy ő is fogadja el a felajánlásomat” – mert, ugye, hogy tanítottalak benneteket a kezdetekben, amikor néha szomorúvá váltatok, ti, akik jelen voltatok a kezdetekben?

„Hát, ha kevesebben vagyunk, akkor hogy’ lesz az imának ereje?”

S azt mondtam: Ne szomorkodjatok, mert ha kevesen is vagytok, mindig számoljatok magatokhoz Engem, Jézus Krisztus Uratokat, és az Édesanyámat. Akkor már mindjárt kettővel többen vagytok, és nem mindegy, hogy milyen kettővel. És tudtok imádkozni, felajánlani, kérni és hálát adni. S ezért, mikor még külön kéritek a saját magad felajánlásában, ez nem azért történik, mert úgy érzed, hogy te nem vagy képes rá, hanem te azt akarod, hogy még erősebb legyen a felajánló kérésed, ezért „bátran merek fordulni kiválasztott testvérhez, hogy még ő is helyezze el kérésemet”.

És akkor valahogy, ugye, egy nyugalom, egy béke. egy szeretet ölel át, s érzed, hogy az imának megtörténik a meghallgatása a segítségnyújtásában.

Fontos, hogy ezekre tudjatok figyelni, érezni és érzékeltetni.

Hisz most nem akarok senkire sem így mutogatni, de vannak itt olyan testvérek, akik, ha őszintén kezeiket így ide a mellkasuk szívéhez helyezik, és önmaguktól csak így kérdeznék, hogy: „Az én sok problémám nem oldódhatott volna meg, ha nincs, aki velem együtt még imádkozik az én szándékomra.”

És, ugye, milyen jó érzés az, amikor tudod, hogy az ima ereje mi mindent tud nyújtani számotokra?

Ezért fontos, hogy érezd a mai példabeszéd tanítását, amely az Isten Országáról szólt felétek és hozzátok, mert ne azt mondd, hogy: „Keresem az Isten Országát, hogy hol is lehet? Ott lehet, itt lehet, vagy hol keressem?”

Isten Országá – először itt bent keresd, önmagadban.

Ugye, nem ismeretlen ez sem?

Már erről is adtam tanítást nektek több-több évvel ezelőtt, hogy hinni és bízni kell abban, mert, ugye, kaptál meghívást, felismerted, elfogadtad, elindultál az úton, és tudod, hova tartozol, kinek a testvére vagy. S akkor érzed, mi az *Élő Evangélium*, mi az Élő Szentlélek, amely reátok árad, és működhet rajtatok és bennetek. És ha ezek mind megvannak, akkor már tudod, hogy Isten Országáa itt, benned van.

Csak erre az Isten Országára vigyázni kell, megbecsülni, szeretni és tisztelni, hogy megmaradhasson, hogy „én ide tartozhatom, és az Isten Országával tudok a példabeszéd tanításával különbségeket tenni a szemléletemben és a felismerésemben, hogy hogyan és miképpen szeretném kialakítani a mindennapi életemet, hogy én egy testvér vagyok e földi életemben”.

Néha-néha – sokszor gyakran, Én így mondom –, mondjátok: „Hát gyarló vagyok én. Nem tudom, hogy mondhatom-e, vagy megtapasztalhatom?”

Ugye, emlékeztek azokra a tanításokra, amikor azt adtam nektek, hogy ti is, az emberben, Atyám Gyermekai vagytok? És ne kicsinyítsétek le önmagatokat, hanem legyen bennetek hit, bizalom és szeretet a megbecsüléshez. És ugyanez kell az Isten Országához, hogy legyen bennetek, működhessen rajtatok, és érezzétek a szeretet kegyelmét a mindennapokban. És különösképpen akkor forduljatok önmagatok felé az Isten Országával, amikor úgy érzitek, hogy most valami probléma van, fájdalom, betegség, nehézség, bánat, szomorúság, nem sorolom fel ezt a sok-sok mindent, ami jelen lehet a mindennapi életetekben, de olyankor kérjétek a szemléletben, hogy működjön rajtatok és bennetek, és áradjon reátok a szeretet, és töltsse el szíveteket, és erősítsen a mindennapokban, a mindennapokhoz, amely előtt álltok, és jelen vagytok.

És akkor ez a mai tanítás, ez megadja számotokra azt a kegyelmet, ami az első példabeszédében van jelen, hogy ha rá tekintek egy búzakalászra, amelyben még jelen vannak az egészséges, telt szemek, hogy valamelyik talán én is lehetek benne, és aki megférek a többi mellett, nem akarok eltávolodni, nem akarok hátat fordítani, nem akarok neheztelni, nem akarok haragudni, gyűlölködni, hanem bennem a szeretet, a kegyelem, a béke és az öröm él tet szívem, lelkem, Isten Országában.

És akkor ma áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, Isten Országának szeretetével és kegyelmével, hogy ha megnyissátok szíveteket, és aki még nem érezte, hogy őbenne jelen van az Isten Országáa, akkor most nyisd meg, testvérem, szívedet, lelkedet, és fogadd be, áldással, ezt a kegyelmet.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, az ünnep után, áradjon ismételen reátok, töltsön el benneteket, hogy áradjon szívetekbe, lelketekbe, és megjelenhessen rajtatok, bennetek az Isten Országáa, amelyben együtt élhettek örömben,

békében és szeretetben a meghívás, küldetés részével a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!